

India és a BRICS

szöveg: Bárczi Miklós

Sorozatunk következő tagja India, az ellentmondások országa, amely úgy tör hatalmi babérokra, hogy közben számtalan belső problémával kell megküzdenie. Ez az állam a világ legnagyobb demokráciája, miközben a kasztrendszer a társadalomban mindmáig fennmaradt.

„Szerencsés véletlen, hogy 2011-ben India, Brazília és Dél-Afrika is tagjai az ENSZ BT-nek és országaink jelentős kohéziót és koordinációs kapacitást mutattak fel azokban a kérdésekben, melyek a BT elé kerültek.”

– nyilatkozta az indiai miniszterelnök.

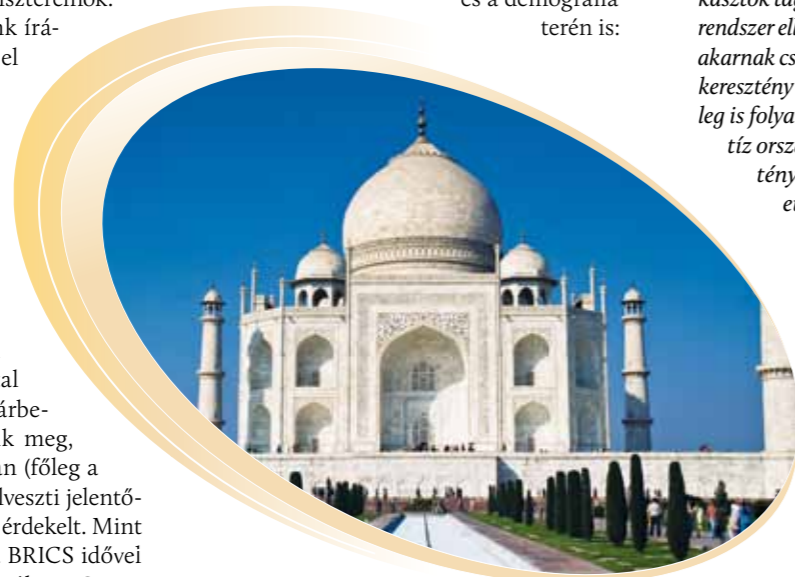
Manmohan Singh cikkünk írá-

sával egy időben utazott el Pretoriába, ahol a brazil és dél-afrikai államfővel tárgyal a soros IBSA-csúcson (India, Brazília és Dél-Afrika) – de sajtóközleményében egy szót sem ejtett a BRICS-szövetségről.

Indiai elemzők úgy tartják, ha a még 2003-ban Lula akkori brazil elnök által gründolt háromoldalú „párbeszéd fórum” nem erősödik meg, akkor a BRICS árnyékában (főleg a sanyai nyilatkozat után) elveszti jelentőségét. És India ebben nem érdekelt. Mint ahogy abban sem, hogy a BRICS idővei USA-ellenes szövetséggé váljon. Oroszország és Kína árnyékában India sokkal jobban kidomboríthatja saját vezető ambícióit egy, a globális Délt összekötő fórumon, ahol Washingtonnal és Brüsszellel is könnyebb együtt dolgozni. Az indiai miniszterelnök – az IBSA rangidős vezetője – valószínűleg most Dél-Afrikában is kihasználja az alkalmat arra, hogy a három ország szövetségét erősítse.

Ugyanakkor India a BRICS-en belül is – főleg ami a hadászati együttműködést illeti – hosszútávon szintén Brazíliára és Dél-Afrikára támaszkodik majd, hiszen Kínával nem minden tekintetben felhőtlen a viszonya, sőt a 21. század formálódó geopolitikai központjának uralásában komoly vetélytársak. Ezt a helyzetet

tovább bonyolítja India és Pakisztán viszonya és a térségben jelentős „erőket” felvonultató Egyesült Államok is. India – a regionális nagyhatalmi versenyben – felvette a szálát a fegyverkezési versenyben és a demográfia terén is:

2050-re a szubkontinens lesz a Föld népesebb országa. Ebben a népességben mind a muszlim, mind a keresztény kisebbség részaránya növekszik majd: előbbi az országot időről időre sújtó – a felelőtlen politikai érdekek által generált – vallási színezetű erőszak, terrorizmus és a Föld népesebb muszlim országához (Indonézia) való földrajzi közelség, utóbbi pedig a világvallások regionális átrendeződése kapcsán lesz meghatározó jelentőségű. Azaz a globalizáció egyre újabb, frissített verzióiban India kulcsszereplő a civilizációk, kultúrák és vallások változása és a köztük fellépő konfliktusok rendezése terén is: „A 20. század egyes vallásokban óriási válto-

zásokat hozott, különösen a hinduizmuson és a kereszténységen belül. A hinduizmuson belüli legnagyobb változások az utóbbi évek óta zajlanak, és kb. 250 millió embert érintenek. Az ún. érinthetetlen és más alsóbb kasztok tagjai, illetve vezetők a hindu kasztrendszer elleni tiltakozásul szó szerint vallást akarnak cserélni: buddhista, muszlim, illetve keresztény hitre való tömeges áttérésük jelenleg is folyamatban van. (...) Ma már az első tíz ország között, amely a legtöbb keresztény misszionáriust küldi ki, nincs európai vagy amerikai állam.”

Az első a sorban India, a „hindu” állam, amelyet 2004-ig a konzervatív, nacionalista BJP (Bharatiya Janata Párt) kormányzott. (A párt tartományi kormányzása alatt tört ki a gujarat-i vérengzés, ahol hindu szélsőségesek több ezer muszlimot mészároltak le.)

A BRICS óriásaira mind ille- nek a végletes jelzők és fokozot- tan igaz ez Indiára: a függetlenségét hosszú, véres harc (1947) árán kivívó ország két újkori „szentje” (Gandhi és Calcuttai Teréz) révén a közjóért teljesített humanitárius misszió globális követe, és sokan reménykednek benne, hogy a most kezdődő „Új Középkorban” civilizációs missziót tölt majd be. Ipari, innovációs és technológiai, IT-kapacitásai óriásiak, s erre alapozva már 10-15 éven belül Kínát is lekörözheti. Emberi erőforrásait tekintve 2025-re a világ legfiatalabb népességű országa lesz. Ugyanakkor energiaszükségleteinek túlnyomó részét külföldről szerzi be, nehézipara, urbanizációs struktúrái korszerűtlenek, környezetkárosítók, milliós tömegei pedig elképzelhetetlen nyomorban, társadalmi kirekesztésben élnek. ■

A Magyarság Háza A kultúra és turisztika fellelővára

szöveg: Csaba Réka, fotó: BGA Zrt.

A budai várnegyed egyik legkalandosabb sorsú – és immár a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. többségi tulajdonában álló

– épülete ad a jövőben otthont a Magyarság Házának, amely kiemelkedő kulturális, turisztikai komplexumként elősegítheti az egészséges, a múlt értékeit ismerő, de a jövőre koncentráció nemzettudat kialakítását.

A várnegyed szívében, a mai Szentháromság tér 6. szám alatt található területen korábban az 1687-ben alapított Jezsuita Akadémia épületei álltak, amelyeket 1773-tól a Nagyszombatról Budára helyezett egyetemet használt. A jelenlegi épületegyüttes története Budapest fejlődésének leghíresebb korszakában, 1899-ben kezdődött, amikor Fellner Sándor megbízást kapott a Pénzügyminisztérium épületének megtervezésére. (Az építkezésről rendelkező törvénycikket Ferenc József király és Széll Kálmán miniszterelnök írták alá.) A korabeli sajtó által is kritizált, a „vád” szerint a Mátyás-templommal versengő reprezentatív, kéttornyos homlokzat mögött 300 személyes bálterem, szobrokkal díszített márványpadlós aula, faburkolatos, kandallós fogadó- és tanácskozótermek és fényűző miniszteri szobák várták a századelő állami vezetőit. Az épület azonban a második világháború alatt súlyosan megrongálódott és az újjáépítés során jóval egyszerűbb külsőt kapott. Eltűnt a „túldíszített” tető és a két torony, a neogót stílusú, kiugró előtér, a díszterem pedig kisebb lett. Az utóbbiban ma is megtalálható faburkolatok nem az eredeti épület részei voltak: itt forgatták Szabó István A napfény íze című filmjének vívójelenetét, és a díszlet ajándékként a teremben maradt. Az épület alá is benyúlik a 16 méter mélyen lévő Nagy Labirintus nevű budavári kazamata

rendszer, amelynek egy részébe azonban bevalulták a rongálódás és felújítás során keletkezett törmelék.

Az újjáépítés után az épületben számtalan intézmény működött, de majd fél évszázadig nem igazán találták a számára megfelelő funkciót: használták a számára általános iskolaként, 1950-től a Tanfolyamellátó Nemzeti Vállalat képzéseinek, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Diákotthonának adott helyet, amely egyik kiindulópontja volt a diákság 1956. októberi megmozdulásának. A kollégiumi korszak nem csupán a műszaki értelmiség, de az itt működő Várklub miatt is egy generáció számára legendás emlék. Fellépett itt többek között az Omega, az Illés, a Nautilus és az ECHO zenekar is. A kollégium kiköltözése után az épületet és kezelői jogát az Új Magyar Központi Levéltár kapta meg, és előbb a Művelődési Minisztérium Vezetőképző és Továbbképző Intézete, majd annak jogutódja, a Kulturális Innovációs és Továbbképző Vállalat működött az épületben.

1992 decemberében jött létre a Magyar Kultúra Alapítvány (MKA), amely megkapta az épület 3/5 részét. Az MKA célja a Kárpát-medencei és a világon szétszóródott magyarság kulturális kapcsolati központjának létrehozása volt. Ezt az örökséget szeretné továbbvinni a Magyarság Háza az ezredforduló utáni restau-

rálási program során hajdani pompáját belülről részben visszanyerő épületben. 2008-ban az épület kerengő részének, 2009-ben az aula, 2010-ben pedig a díszlépcsőház restaurálására került sor. A márvánnyal borított impozáns oszlopok, a neogót díszítések, a kesces boltívek és a Zsolnay kerámia láttán nem kétséges, hogy az épület méltó helyszíne lehet egy olyan intézménynek, amelynek célja, hogy kül-, illetve belföldi irányba megteremtse, alakítsa és erősítse a pozitív magyarságképet. Ennek érdekében a Magyarság Háza összmagyar intézményként a Kárpát-medencét mint összetartozó kulturális egységet kezeli, működésében kiemelt figyelmet kap majd a külföldi magyarság, a kisebbségben, tömbben, szórványban élők, illetve a diaszpóra is. A Ház legfőbb célcsoportja a fiatal generáció. Az épületben – a tervek szerint – 2012-ben interaktív magyarságtörténelmi kiállítás nyílik, ahol élő történelemórákat, tematikus kulturális, gasztronómiai, tudományos és szórakoztató programokat, előadásokat szerveznek majd, valamint itt kap helyet a magyarság történetével és jelenkorával foglalkozó Nemzetpolitikai Kutatóintézet és Dokumentációs Központ is. A Magyarság Háza a Határtalanul! programhoz kapcsolódóan nemcsak a diákok, de a hazai oktatók, nevelők oktatás-módszertani képzésének központjává is válik. ■